

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4383/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2111/23 од 12.09.2023. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2111/23 од 12.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2111/23 од 12.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2713/2021 од 08.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу за период од 01.09.2019. године до 01.09.2021. године исплати: по основу прековременог рада 39.282,40 динара са законском затезном каматом од 11.03.2023. године као и износ од 10.404,60 динара на име обрачунате законске затезне камате од доспелости до 10.03.2023. године; по основу теренског додатка 79.008,39 динара са законском затезном каматом од 11.03.2023. године као и износ од 21.475,57 динара на име обрачунате законске затезне камате од доспелости до 10.03.2021. године; по основу мање исплаћених трошкова за долазак и одлазак са рада 56.546,91 динара са законском затезном каматом од 11.03.2023. године као и износ од 13.370,48 динара на име обрачунате законске затезне камате од доспелости до 10.03.2023. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 185.996,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2111/23 од 12.09.2023. године, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 2713/2021 од 08.06.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћеног прековременог рада, теренског додатка и мање исплаћених трошкова за долазак и одлазак са рада. Побижана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права и не одступа од постојеће судске праксе о обавези послодавца да непосредно примењује Посебан колективни уговор и Правилник о условима за остваривање права на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада важећи у спорном периоду као и Уредбу о накнади трошкова и отпремнина државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“, бр. 86/2007... 84/15). Битна повреда одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, не представљају разлоге за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијом тужене се не указује на другачије одлуке донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужене, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, дозвољеност ревизије цени се применом одредбе члана 403. став 3. истог закона, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 30.08.2021. године, а вредност предмета спора је 220.088,35 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић